

Det har viist sig, at det har været svært at faae det tilstrækkelige Antal Reserveintendantter, og naar Krigsbestyrelsen mener, at det, naar den faar denne Bemyndigelse, vil kunne lykkes den derigennem at opnaae en hensigtsmæssig Reserve — det kan være tvivlsomt nok, om den kan faae saamange — tro vi, at man ikke bør modsætte sig det, saameget mere, som Udgifterne ere aldeles forsvindende. Svad Posterne paa § 26 angaar, da er den finantsielle Forskjel mellem Udvalgets Flertal og Mindretal meget ringe. Det hele Beløb, som Mindretallet foreslaar bevilget, men som Flertallet ikke vil have bevilget, udgjør ialt 116,000 Kroner, saa at De se, at de finantsielle Hensyn dog ere af mindre væsentlig Betydning. Disse 116,000 Kroner fordele sig paa 3 Poster, nemlig først Forslaget under Nr. 121, at 12,000 Kroner, der ere paaregnede til 1ste Ingenieurбатаillons Materiel, bør bevilges. Der er i flere Aar bevilget ekstraordinært til Komplettering af dette Materiel. Ifjor blev det ganske vist negtet, men bevilger man dette, kan man vel antage, at Materiellet da vil være saa fuldstændigt, at det kan vedligeholdes ved den ordinære Bevilling. Det forekommer mig derfor, at der ikke er Grund til bestandig i det Uendelige at udsætte denne Bevilling; engang maa vi dog begynde derpaa. Noget Sigtende gjælder om den næste Post: 10,000 Kroner til Etappe-Telegrafmateriel. Ganske vist har Hæren et Telegrafmateriel, men det er ikke saa fuldstændigt, som det behøves i Krigstilfælde. Der mangler Noget, og hvad der mangler, kan opnaas ved Bevilling af disse 10,000 Kroner. Her har man heller ikke fundet nogen Grund til Negtelse. Den tredje Post er noget væsentligere; det er Forslaget under Nr. 126, som angaar noget Nytt. Det blev ganske vist foreslaaet ifjor, men blev da negtet. Det angaar Indretning af Underofficersboliger i Citadellet i Frederikshavn: 94,000 Kroner. Den ærede Ordfører har ment, idet han gjorde sine Betæneligheder gjældende herimod, at det er et Spørgsmaal, der kan tages under Overveelse under Hærens Revision; men det forekommer Mindretallet, at der ikke er nogen Tvivl om, at der her i Kjøbenhavn bestandig vil blive en saa stor Garnison, at der kan være Brug for disse Boliger, og man betragter det som værende af væsentlig Betydning for Hæren, at disse Boliger indrettes, efter som det viser sig vanskeliggere og vanskeligere at faae dygtige Underofficerer, og det vilde være en betydelig Hjælp for dem, naar der kunde gives dem Boliger af Staten. Mindretallet er overbevist om, at det vil være en overordentlig nyttig Udgift, en Udgift, som ialtsald indirekte vil give meget gode Renter. Som man vil se, er der en hel Del Forslag, hvori Udvalget er enig. Jeg skal med Hensyn til dem kun gjøre en Bemærkning ved Forslaget under Nr. 120. Jeg tvivler ingenlunde paa, at der kan komme en Tid, hvor det kan være hensigts-

mæssigt at bevilge noget til Anskaffelse af Orgelestyts; men jeg har den Formening, at saalænge der forestaar en Fornyelse af hele vort Feltartillerimateriel — og det forestaar ganske vist — kunne vi nok vente med at bevilge noget til Orgelestyts.

Ansvar: Jeg skal ikke sige Noget til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) nu udtalte, men jeg har kun bedet om Ordet i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører angaaende Forslaget under Nr. 92. Det er ganske vist, at jeg ikke er fuldt enig i dette Forslag, idet jeg er bestemt overbevist om, at det vil have en Forringelse af Beholdningerne til Følge; men da jeg ikke ser nogen Fare i denne Forringelse for et enkelt Aar, og da Administrationen dog ikke er fuldt paa det Reue med det omhandlede Anliggende, har jeg ingen Betænkelighed ved at slutte mig til Endringssforslaget, som det foreligger, idet jeg er overbevist om, at Administrationen, naar den ny Behandling af dette Anliggende er prøvet i et Aar, vil være fuldt paa det Reue med, hvilke Slidsatser man maa begjære som nødvendige for de forskellige Dele af Hæren. — Til den Unbefaling, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgfreds (Scavenius) gav med Hensyn til den i Forslaget under Nr. 126 til § 26 omhandlede Post, Underofficersboliger, skal jeg sige, at det ikke blot er Hensynet til, at man maa se lettere vil kunne faae Underofficerer, naar man kan byde dem denne Fordel, der har bevæget til, at dette Forslag er stillet, men dets Vedtagelse vil tillige i høj Grad være hensigtsmæssigt i Tjenestens Interesse. Man kan nemlig ikke nu paalægge Underofficererne at tage Bolig i bestemte Kvartaler af Byen, men man er nødt til at lade dem søge sig Boliger, hvor de kunne faae dem for en nogenlunde billig Pris. Følgen deraf er, at Underofficererne spredes over hele Byen, og at det Tilfyn fra Underofficerernes Side, som har en saa overordentlig stor Betydning for Orden og Disciplin i Afdelingerne, stadig blive mere og mere vanskeliggjort, idet man dog ikke kan forde deres Tilstedeværelse uafsladelig. Havde man derimod et større Antal Boliger for Underofficerer i den Kaserne, hvori den vedkommende Afdeling er indkasereret, vilde man paa en ganske anden Maade kunne overholde Orden og Disciplin i Afdelingerne, og det er dette Hensyn, som har været væsentligst bestemmende for mig til at foreslaa, at man iaar bevilger dette Beløb.

Inderslev: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse, der findes i Betænelingen under Nr. 173, hvor Udvalget udtaler, at det vel antager, at de vedkommende Byer ikke kunde forblive uvidende om, at Rigsdagen havde negtet at stadfæste de med dem indgaaede Overenskomster, og at Byerne